

Mr. Mr. és Mrs. Smith Az egymás előtt 5 évig rejtőzködő szupertitkosügynökök története néhány jópofa kiszólást leszámítva annyira jólfésült, hűvös és visszafogott, mintha pornósztársnők olvasnának tőzsdehíreket - a lehetőség benne van, mégse működik. Húzóneveknek azért fizetnek 8-10 millió dollárt egy ilyen filmért, mert a plakátot látva úgymint bemennek az emberek nyálcsorgatni kedvencükre, a többi meg le van tojva. Brad Pitt és Angelina Jolie ebből a szempontból ideálisan széles spektrumot fognak le a nyálcsorgatásra hajlamos csoportokból, a nem is maradnak el a sorok a kasszájánál. Sajnos azonban tipikus trailerfilmmel van dolgunk, azaz az összes relatíve emlékezetes megmozdulást megismerhettük már valamelyik másik film előtt, az a plusz 118,5 perc nem tesz hozzá semmi maradandót. A mesterségesen generált pletykahájp - összejötte Brad Angelinával, avagy sem - legalább olyan súlyos nyomot hagy a filmtörténelem széljegyzetében, mint a moziszékek szövete a seggeken. Az egymás előtt diszkrét topmenedzsereknek álcázott überhájtek bérgyilkosok egy küldetésen egymás munkáját lehetetlenítik el, majd 48 órát kapnak a szemtanú, azaz házastársuk likvidálására. Félóra intro után úgy tűnik beindul az akció, de nem, csak másfél óra után pörögnek fel igazán az események egy halovány csavar után. And the hamvasztás goes to... John és Jane Smith figurái lélektelenek, mint egy divatbemutatóba oltott ravatal konferansziéi. Ezt a feladatot talán csak egy Palik-Csisztu páros tudná akaratán kívül élvezhetően prezentálni, jelenlegi formájában a szintetikus együttérzés valós időben feledteti a történéseket. Ebből a szempontból komoly sikereket könyvelhet a film, ember legyen a talpán, aki elmondhatja, hogy látta és emlékszik is rá, kvízműsorok milliós kérdéseinél is komoly fejtörést okoz majd. A történet banalitásán nyavajgástól és bármilyen egyéb filmhez hasonlításától megkíméljük T. Olvasóinkat, mert tök fölösleges. Minthogy az akció vállalható karakterek híján teljesen hidegen hagyja a nézőt, a vígjáték-vonallal lehetett volna valamelyest oldani a nézők feszültségét, ám ez sem sikerült. A megasztárok minduntalan ismételt beszólásainál csak a Vince Vaughn karaktere kínosabb, aki szegény egy használható sort sem kapott. Mégis kinek a háta? Ha szar a forgatókönyv, az operatőr bármilyen önálló ötlet híján az elmúlt 6 év akciókliséiből próbál valamit összegányolni, a rendező igazából jelen sincs a forgatáson, még mindig ott vannak a sztárok, akik pusztán kisugárzásukkal elviszik a filmet. Ritka alkalom, de sikerült az Ocean's Twelve-nél is súlytalanabbá tenni Pittet, Jolie-t pedig amúgy sem magával ragadó mélysége miatt szokták akciófilmekben alkalmazni. Két zsák cement között komolyabb érzelmek dúlnak, mint Pittéknél, akik nem erőltették meg semmilyen izületüket a forgatás kedvéért. Romantika helyett például van egy kis testfelépítésre apelláló vonzerő. Pitt ugyan kicsit leeresztett a Trója óta, és ezzel előbuggyantak ráncai, azért összességében jól tartja magát így negyven fölött. Jolie szilikonzájával ugyanúgy csücsörít, mint a Tomb Raiderekben bármikor, még falat is mászattak vele, hogy jobban feszüljön. Kettejük között, ha bármi működik ezen a vásznon, az a szex. A sors iróniája, hogy a legjobb pillanatukat, azaz a tocsogós, fülledt ágyjelenetet kénytelenek voltak kivágni egyrészt a Brad Pitt, Jennifer Aniston sztárpár válásakor Jolie ellen felbőszült közvélemény miatt (a forgatáson készült paparazzifotók szerint viszonya volt Pitt-tel), másrészt a cenzúra hatására, ami 18 éven felettieknek szóló besorolással fenyegette a filmet. Doug Liman rendező a Nyomás! (Go) és a Bourne-csapda után jelentős luftot rúgott ezzel a kötelező fizetéskiegészítő körrel, dehát hülye lett volna kicsit több időt szöszölni ezzel az anyaggal. A stáb vélhetően jobban érezte magát a forgatáson, mint a néző, aki jobban tette volna, ha megvárja, amíg tévében nyomják Mr & Mrs Smith lassított akciójeleneteit. Rádi Gábor